

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Epistola V. Gregorii Papae IX. Ad Germanvm Archiepiscopvm Graecorvm.
Respondet superiori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

EPISTOLA V.

GREGORII PAPÆ IX.

AD GERMANVM ARCHIEPISCOPVM
GRÆCORVM.

Respondet superiori.

*Gregorius episcopus seruus seruorum Dei venerabili fratri
Germano Græcorum archiepiscopo salutem
& apostolicam benedictionem.*

FRATERNITATIS tuæ literis, nobis & fratribus nostris per tuum nuntium præsentatis, qua decuit benignitate receptis, earumque tenore plenius intellecto, disposuimus viros religiosos vitæ laudabilis & probatæ scientiæ ad tuam præsentiam destinare; qui verba vitæ deferent, & nostram fratrumque nostrorum exponent plenius voluntatem. Verum quia de comedente exiuit cibus, & de forti egressa est dulcedo; ne ex ore mortui leonis, non sine rubore scribentis, a patre fauus exhibitus contemnatur, pauca duximus rescribenda, ne viderentur scripta despici, si contingeret non rescribi. Audiens enim sapiens sapientior erit, & intelligens gubernacula possidebit. Licet autem Christus, sicut tuæ series epistolæ retexebat, primum sit & præcipuum fundamentum fidei, quod fatemur, præter quod aliud poni non potest; secunda tamen & secundaria fundamenta legimus apostolos & prophetas: & fundamenta Sion in montibus sanctis, & ciues supernæ Ierusalem super fundamenta apostolorum & prophetarum superædificati leguntur. Inter quos primus & præcipuus beatissimus Petrus, non sine causa, sed ex prærogatiua speciali, a Domino audire meruit: *Tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus*: vt sicut in capite plenitudo sensuum consistit, a quo ad singula membra occultis meatibus pars aliqua tamquam a fonte riuulus deriuatur, sic tres fidelium ordines in ecclesia, Noe, Daniel, & Iob, prælati videlicet, continentes, & coniugati, quos Ezechiel vidisse legitur in visione saluandos, a Petro petra, super quam non domum saltus Libani, nec porticum columnarum, nec domum filia Pharaonis, sed ecclesiam suam

Ioh. 1.

ædificauit Dominus fidelibus, velut de omni genere piscium in eius rete conclusis, tamquam a primare primatum, qui de fonte dominici pectoris fluentia potauit, & suæ salutis debent postulare remedia, & cum omni patientia & doctrina, non contentiose vel superbe in aliquo resistentes a mentis suæ tenebris dubietatis scrupulos remouere. Nec obstat quod asseris, si tempora locumque distinguas, Paulum Petro in faciem restitisse, cum dispensatiue ab orthodoxis patribus hoc factum esse legatur; dum Petrus legem Mosaicam profitendo, Iudæos, & Paulus circumcisionem euitans, totis viribus lucrifacere studuerit ex huiusmodi simulatione gentiles. Alioquin & Paulum perambulantem Syriam & Ciliciam, cum peruenisset Derben & Lystram, ex eo redargues quod Timotheum, ex patre gentili ortum, fidelis viduæ filium, circumcidit. Secundo etiam & tertio vel se vel Paulum argues, qui cum nauigasset Syriam, & cum eo essent Priscilla & Aquila, & caput timore Iudæorum tondisset in Cenchrus, quare comam, quam ex voto nutrierat, quod Nazaræi, qui secundo vouerant, iuxta præceptum Moyfi facere consueuerant, ibidem tondit in lege. Si, frater carissime, dignitatis mysterium, & auctoritatis officium, pleno intellectu distinguens & Petri & Pauli zelum consideres, qui animas tantummodo sitiebant, eos nec in morte, quos eadem fides & passio vere fecit esse germanos, nec dum uiuerent in doctrina inuenies fuisse discordes. Licet enim Petrus pro duræ ceruicis Iudaico, & Paulus pro gentili populo, lac paruulis, & escam prouectis exhibentes, diuersis linguis & ritibus laborauerint, cum iam plenitudo temporis aduenisset, vnum Dominum, vnam fidem, vnum baptismum, & alios articulos fidei, secundum gratiam sibi datam a Domino, in vno eodemque Spiritu prædicauit vterque. Fuit enim Paulus ex verbo Domini Petro & ceteris apostolis vniuersaliter sic dicentis, *Quorum remisistis peccata, remittuntur eis, Ioan. 20.* & *quorum retinueritis, retenta erunt,* cum Petro mysterium dignitatis exercens; & ex verbis eiusdem auctoritatis singulariter Petro propositis, *Quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis, & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in cælis,* in Petro auctoritatis of-

ficium recognoscens; ideoque ad eum, tamquam primatem & euangelii dominici fontem, venit Hierosolymam; & postmodum cum ipso & aliis secundum reuelationem contulit euangelium, ne in vacuum cucurrisset. Quod iterum ex verbis Domini confirmatur, cum

Math. 21. soli Petro, si frater suus in se peccauerit, non tantum septies, sed vsque septuagesies septies præcipitur remittendum; ipsi soli oues indistincte committens, qui tam speciali miraculorum virtute pollebat, quod per plateas in lectulis & grabatis positi ad umbram eius sanabantur infirmi. Cuius auctoritas ex eiusdem Domini

Luc. 5. verbis expressius confirmatur, cum sibi dictum est: *Duc in altum*; & pluraliter subinfertur: *Laxate retia in capturam*. Si igitur Petrus propter excellentiam fidei, qua in vno Christo duas naturas veraciter recognoscens, cum

Math. 16. dixit: *Tu es Christus, Filius Dei viui*, clausus regni caelestis in terris solus accepit; cum *Vnus sit Dominus, una fides, unum baptisma*, vnum principium, vnum corpus militantis ecclesiae, & corpus cum multis capitibus monstruosum, & sine capite acephalum censetur; restat vt ad regimen generalis ecclesiae, quam idem cum Paulo & ceteris de gentibus Graecis, Latinis, & Barbaris congregauit, caput eiusdem, & suum Dominus, per ea quæ præmissa sunt, ostenderet successorem. Præuidens autem Dominus quod ecclesia a tyrannis conculcetur, & ab hæreticis laniaretur, & a schismaticis scinderetur, dixit: *Rogavi pro te, Petre, vt non deficiat fides tua: & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos*. Ex quo colligitur euidenter, quod ad sedem Petri omnis quaestio fidei referenda sit. Sed, quod dolentes dicimus, vt epistolæ tuæ verbis vtamur, præsumptuose quidem, non per manus militum, sed ecclesiasticarum personarum sensus, veri Ioseph talaris tunica & inconfutilis est passa scissuram. Sed quis sciderit videamus. Cum Graecorum ecclesia a Romanæ sedis vnitatem recessit, statim privilegio caruit ecclesiasticæ libertatis; & quæ libera fuerat, facta est sæcularis potestatis ancilla, vt iusto Dei iudicio, quæ noluit diuinum recognoscere in Petro primatum, toleret inuita dominium sæculare. Sub quo non modica contemnens, paulatim decidens, fidem informem proficiens,

fitens, & a fraterna caritate tepescens, licentius per campum licentiæ non refrenate discurrit, vt sine alicuius reprehensione licitum sub illicito palliaret, & a templo Petri recedens, a Domino quasi attritum foris eiicitur; quod virga sua Ioannes, prohibente Domino, non metitur, quoniam datum est illud gentibus, quod iam conspicis visibiliter consummatum. Quod Samaria, quæ a templo Domini & a Iuda & veræ fidei confessione recedens, facta idololatra præfigurans, bellorum cladibus continuis attrita, & pondere peccatorum grauata, (licet Elias & Elifæus, tamquam magna luminaria, ibidem, sicut in loco caliginoso, refulserint) data est gentibus, proiecta est foris in vindictam fornicationis & idololatriæ, quibus se a Domino separauit. Quod si Paulum Græcorum ecclesia se habere proponit, exhibeat, vel a successore Petri & vicario Iesu Christi in apostolorum basilica, quæ a Constantino constructa est, cum Petro exhibitum recognoscat. Officii etiam notauit mysterium, licet literis tuis sub forma reprehensionis insertum fuerit, quod Petrus ter motus, ad galli cantum excitatus, factus est ostiarius paradisi: vt videlicet qui præesse debuerat, pati sciret & compati, & ex auctoritatis officio, cui ter dictum est, *Pa- Ioan. 17. sce, non pascite oues meas, non alienas, ad successores transmissio exemplo veri pastoris, subditorum excessus ad vnitatem ecclesiæ redeuntium in spiritu lenitatis corrigeret; & cultum Christiani nominis sponte professos, ab ecclesia oberrantes, exigente contumacia, iuxta verbû Apostoli, tradendo huiusmodi satanæ in interitum carnis, ad ouile 1. Cor. 5. reduceret vel inuitos. Si vero ex compassionis affectu ad apostolicæ sedis primatem sicut verus Israelita recurris, & super contritione Ioseph de scissura inconsutilis tunicæ mota sunt tuæ pietatis viscera, passioni tuæ compatimur, & dolori tuo cum Apostolo condolemus; & ei ad grates assurgimus, qui oculos cæci nati aperuit: humiliter postulantes, vt qui per collyrium ex felle piscis Tobia oculos illuminauit, corda ecclesiæ Græcorum cum tuo illuminet, & nostris tuisque temporibus ad vnum ouile & vnum pastorem prouidentia diuina reducat. Librum igitur de quo dictum est Ioanni in Apocalypsi: *Ac- Apoc. 20. cipe, frater carissime, & deuora illum: & si amaricare faciat**

Concil. Tom. 28.

PP

ventrem tuum, propter contritionis aculeos, qui in principio pungunt; *tamen in ore tuo erit dulcis adinstar mellis*, iuxta verbum sponsi dicentis in Canticis: *Sonet vox tua in auribus meis: vox tua dulcis*. Et prudentiæ tuæ conscientiam sine aliqua superstitione regyra, & illuminatus reperies, quod Romana ecclesia, quæ omnium ecclesiarum caput est & magistra, in speculo a te proposito (euangelii videlicet & epistolarum, & doctrina aliorum doctorum) nil contrarium inuenit, quod interpretatiue vel dispensatiue, secundum statuta sanctorum patrum, in vnitatem fidei & spiritus non concordet. In cuius libri apertione inuenies, quod Romanus pontifex omnibus omnia factus, ut omnes salui fiant, non turpis lucri gratia, vel voluntarie, sed a fratribus suis diuina inspiratione vocatus, statim seruus seruorum Dei effectus, murum pro fratribus suis & coepiscopis, & eorum subditis, contra hæreticos, schismaticos, & tyrannos, ad tuitionem ecclesiasticæ libertatis cum suis fratribus se opponit. Et licet quidam subrepant, publice tamen ab omnium incursums modernis temporibus ecclesia Romana respirat. Sed si Græcorum ecclesia patienter sustineat (ut verbis tuis utamur) verba quæ mordeant, præter animarum pericula quæ ex scissura eorum proueniunt, satis eis vexatio dedisse debuerat intellectum, in quorum manibus ordo ecclesiasticus per aduersas nationes orientis in diuersa partitus confunditur, ecclesiastica libertas deprimitur, & sacerdotalis dignitas conculcatur; & non est qui consoletur eam ex omnibus caris eius, quia tamquam acephali ad caput ecclesiæ reuerti contempserunt. *Reuertere igitur Sennamitis, reuertere, reuertere, ut intueamur te*: quia tunc recte poterit frater a fratre adiuuari, si filius, qui consumpsit omnia dissolute viuendo, a Domino inspiratus surgat & dicat: *Pater, peccaui in cælum & coram te: iam non sum dignus vocari filius tuus, fac me sicut unum de mercenariis tuis*: tunc enim pater, non ut mercenario, sed ut filio reuerenti occurrens, *primam stolam proferet, & occidet vitulum saginatum*, & generale conuiuium faciens omnibus Christi fidelibus, in exultatione annuntiabit & gaudio, quod & frater & filius, qui mortuus fuerat, iam reuixit: & drachma, quæ perierat, inuenta est; & sic te in gre-

Cant. 2.

Cant. 6.

Luc. 15.

mio matris ecclesiæ cum honore recepto, veritatem manifeste videbis in speculo puritatis, quam ecclesiæ Latina seruat in fidei vnitare, quæ non recipit maculam neque rugam. Datum Reati septimo Kalendas Augusti, anno sexto.

EPISTOLA VI.
GREGORII PAPÆ IX.

AD EVMDEM.

De vnitare ecclesiæ.

Gregorius episcopus seruus seruorum Dei venerabili fratri archiepiscopo Græcorum salutem & apostolicam benedictionem.

CVM, iuxta testimonium Veritatis, occasio sit errorum ignorantia scripturarum, cunctis expedit illas legere vel audire, quia quæ in eis inspiratio diuina reposuit pro doctrina sequentium, ad cautelam trahere voluit modernorum. Sane sub Ieroboam, qui peccare fecit, vt legitur, Israel, præsumpta diuisio tribuum patenter signat schisma Græcorum, & multitudo abominationum Samariæ, diuersas hæreses multitudinis a veneratione veri templi, Romanæ videlicet ecclesiæ, & reuerentia separatæ. Quod Chrysostronus, Nazianzenus, & magnus Basilius, & Cyrillus, emicuerint in cœtu dissentientium, eadem fuit celestis altitudo consilii, qua degere voluit inter idololatrias Eliam & Elifæum, & filios prophetarum. Nunc igitur, quia in aliis literis, quas tibi dudum remisimus, latius hanc & alias auctoritatum & omnium, quæ pro Romanæ primatu ecclesiæ faciunt, materias explicauimus, illud tantum adii-cimus, quod vtrumque gladium ad Romanum pertinere pontificem ex euangelica lectione tenemus. Etenim loquente Iesu discipulis de acquisitione gladii spiritualis, illi duos ibi positos ostenderunt, quos Dominus duxit sufficere ad cohibitionem, videlicet spiritualis & corporalis offensæ. Si materialem gladium pertinere concedis ad potentiam temporalem, attende quid in Matthæi euangelio Dominus dicat Petro:

Concil. Tom. 28.

P p ij